

Неслухняники

Сергій Пантюк

Веселий крутисловик

Розвіршу вам скажі кльові:
Конить скачик до дірбові,
Сходце сонцить, дрім котячись,
Щебетейко солов'ячить.
Ранний гарнок. Лерез чоси
Лозять мчі у вербокози.
Доді! Госить! Збаг часнути -
Я замовився у плуті!

Пан Перевертас

Коли удома все гаразд,
Приходить пан Перевертас,
І тільки поруч він з'являється,
Одразу все перевертається:

Жене до нірки кішку мишка,
Мене читає зранку книжка,
Блукає братик по оселі,
Збирає іграшки на стелі.

змія летить, а птах повзе,
Горішок білочку гризе,
Руками я карбую крок —
Батькам пора у дитсадок!

А якось літньої доби
Пішли збирати ми гриби,
Та вибіг пан Перевертас
І вже гриби збирають нас!

Такий він пан Перевертас!

Якби щодня бував у нас,
То став би рідним і близьким,
Шкода, батьки не дружать з ним...

Шпаки і сова

Надвечір'ям гомінким
До галявини
позліталися Шпаки
Із гущавини.

Зупинила їх Сова,
Звівши крила:
"Я красуня лісова!
Зрозуміло?"

Неймовірна, незбагненна,
В мене пір'я, наче шовк.
Залицяються до мене
Грак, Орел і, навіть, Вовк...
Так що вам, страшки чубаті,
Краще й поруч не літати!"

З'ясувалось, що Шпаки —
Хлопці ввічливі.
Й хоч були вони таки
Трохи знічені,
Згуртувались і хутенько
Піднесли Сові люстерко,
Непомічені.

Ще такого не бувало,
Ліс, мов громом розірвало!
Й навіть Курка глухувата
Із найдалшого села
Чула як репетувала
Перелякана Сова,
Що забила у дупло,
Аж за нею загуло!

А Шпаки собі літають,
Креслять траєкторію
Й дітлахам розповідають
Цю сумну історію...

ЯРКІВ ДЕНЬ

Сонце встало — голі спати,
Треба друзів зустрічати,
Шо приходять раз у раз.
День у день — у певний час.

Зранку — світлі, променисті.
Жваві, чисті, голосисті
Радунці, веселуни,
Сміікуни й реготуни,
Усміхайки й веселятка
Забігають до малятка.

А пізніше, по обіді,
Неслухняники приїдуть,
А за ними — пустуни,
Де не глянеш — скрізь вони:
То у шафі, то на ліжку.

Піл столом сідлають кішку,
І стрибають, і літають,
Й ні на хвильку не стихають!

Раптом зирк — аж вечір ліг.
Інші гості на поріг —
Колисанці, дрімотулі
Заспівали:

— Люлі, люлі.
Спи, дитинонько, засни,
Поруч ляжуть пацькуни,
Спаткунці та соненятка...

Вранці — все читай спочатку!

* * *

ПЕРША СКОРОМОВКА

Лис у лісі,
сич у стрісі,
а горобчик на горісі
виють, квилять, цвірінчать —
скоромовку першу вчать.

* * *

СЕРЬОЗНА РОЗМОВА ПРО ЗВІРІВ

Дідусь:
— Слухайте-но правду
Замість баєчок:
Вийшли на веранду
Вовк і віслючок.
Ви, можливо, мені й не повірите,
Але дружать давненько вже звірі ті!

Онуки:

— Ну і що ж то за звір з віслючка?

Дідусь:
— Запитайте в трави й будячка!